ŽÁKOVINY
ŠKOLNÍ ČASOPIS

Ročník 2025/2026
Číslo 3

ZŠ ČESKÉ BUDĚJOVICE

ROZHOVOR
Ing. ,Mgr. Šárka Kubínová
Mgr. Lenka Macků

NÁVŠTĚVA KNIHOVNY
edukační program

Diecézní pouť
v Třeboni

VELIKONOCE
v různých zemích

Zvířecí okénko
Daněk

Logické úlohy

Obsah

8
JIHOČESKÝ KNIHOMOL

10
KNIHOVNA EDUKAČNÍ PROGRAM

13
VELIKONOCE VE ŠPAN2LSKU

15
VELIKONOCE VE FRANCII

18
VELIKONOCE V NĚMECKU

21
ZVÍŘECÍ OKÉNKO

23
ROZHOVOR

25
LOGICKÉ ÚLOHY

27
NÁPADY NA TVOŘENÍ

TITULNÍ STRANA

fotografie Vít Gajdoš

Úvodní slovo

Mgr. Miluše Ochozková

Milí čtenáři našeho školního časopisu,

jaro je konečně tady a s ním přichází i období Velikonoc – svátků plných barev, tradic, dobré nálady a nových začátků. Pro křesťany jsou Velikonoce nejvýznamnější svátky, oslavující vzkříšení Ježíše Krista, který nám všem přinesl novou naději. Příroda se probouzí, dny jsou delší a ve vzduchu je cítit energie blížících se prázdnin. Právě proto jsme pro Vás připravili velikonoční číslo našeho školního časopisu.
Tentokrát se dočtete, jak se slaví Velikonoce v různých zemích a jakou zemi navštívily naše paní učitelky. Úspěchy našich spolužáků naleznete v úvodní části, pro volné chvíle nechybí ani logické úlohy a novinky ze zvířecího světa. Tvořivé nápady našich spolužáků najdete v závěrečné části našeho čísla.
Doufáme, že Vám toto číslo zpříjemní jarní dny, vykouzlí úsměv na tváři a možná Vás i naladí na velikonoční atmosféru. Přeji Vám krásné Velikonoce, hodně radosti, pohody a zasloužený odpočinek.
Příjemné čtení!

Vaše Miluška

„Přeji Vám pokojné prožití velikonočních svátků."

Redakce

ŠKOLNÍ ROK 2025/2026

Církevní základní škola Rudolfovská 23,
370 01 České Budějovice
https://bigycb.cz/czs/skolni-casopis/
ochozkova@bigy-cb.cz

CÍRKEVNÍ OKÉNKO
HUDEBNÍ OKÉNKO
Karel Ochozka

ROZHOVORY
Lucie Bigasová

ZVÍŘECÍ OKÉNKO
Viktorie Bigasová

SPORTOVNÍ OKÉNKO
Emma Pánková

HISTORICKÉ OKÉNKO
Adam Šíma

TIPY NA VÝLET
Vít Gajdoš

LOGICKÉ ÚLOHY, ŠACHY
František Pošta

ILUSTRACE MOŘSKÉ OKÉNKO
Christian Schwammenhöfer

ŠÉFREDAKTORKA
Mgr. Miluše Ochozková

SPOLUPRACOVALI
školní družina
P. Pavel Kasal
Rodiče žáků redakce

Milí čtenáři, přejeme Vám dny plné dobré nálady!
Vaši redaktoři

HISTORICKÉ OKÉNKO
Adam Šíma

TIPY NA VÝLET
Vít Gajdoš

LOGICKÉ ÚLOHY, ŠACHY
František Pošta

ZVÍŘECÍ OKÉNKO
Viktorie Bigasová

ŠÉFREDAKTORKA
Miluše Ochozková

SPORTOVNÍ OKÉNKO
Emma Pánková

CÍRKEVNÍ A HUDEBNÍ OKÉNKO
Karel Ochozka

ROZHOVORY
Lucie Bigasová

ILUSTRACE MOŘSKÉ OKÉNKO
Christian Schwammenhöfer

Duchovní okénko

P. Pavel Kasal

Nedávno jsem měl rozhovor s jednou malou holčičkou. Mnohokrát mi položila otázku proč? Ptala se na obyčejné věcí – Proč je podlaha podlahou? Proč čtu knihu? Proč je podlaha hnědá? A při tom všem ukázala, jak se na běžné věci umí dívat neobyčejným pohledem. Když se v Bibli píše, že máme přijmout Boží království jako děti, myslím, že se tím myslí právě to – umět se dívat na obyčejné věci neobyčejným pohledem. Neobyčejný pohled umí ocenit krásu běžného a vše co dnešek přináší umí přijímat jako dar. Přeji Vám, ať umíte jako děti vidět obyčejné věci a dívat se na ně neobyčejným pohledem.

Váš Pavel

CO SE UDÁLO

MŠE SVATÁ V KATEDRÁLE

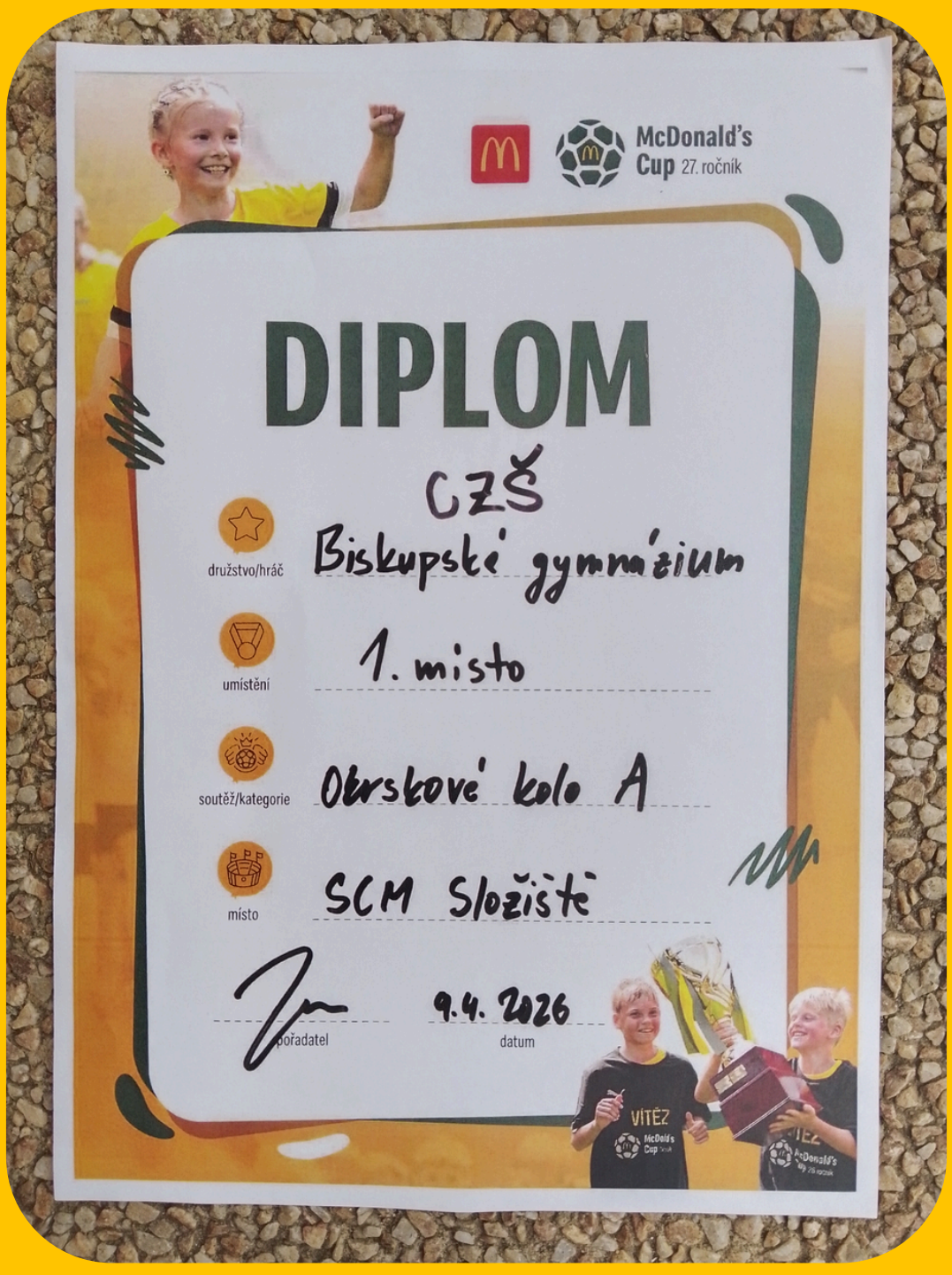

CO SE UDÁLO

FOTBALOVÝ TURNAJ

Dne 9.4.2026 jsme se zúčastnili fotbalového turnaje McDonald´s Cup. Naši školu reprezentovali žáci 3.tříd, vybojovali krásné 1. místo a postoupili do Okresního kola, které se bude konat 7.5.2026. Držte nám pěsti, ať máme štěstí!

CO SE UDÁLO

JIHOČESKÝ KNIHOMOL

Dne 22. dubna 2026 se v prostorách Goethecentra Jihočeské univerzity v Českých Budějovicích konal 11. ročník soutěže Jihočeský knihomol. Soutěž je zaměřena na přednes i dramatické vystupování v německém jazyce a je tradičně rozdělena do několika kategorií, v nichž se utkávají žáci základních škol, studenti víceletých i čtyřletých gymnázií a také středních odborných škol.Letos se četly texty z německého bestselleru Der große Sommer, přičemž porota hodnotila nejen jazykovou správnost, ale i výraz a celkový přednes. Naši školu úspěšně reprezentoval Vojtěch Pytel z 9.A. Porota uděluje pouze 1. místo v dané kategorii a zbývající soutěžící, kterých bylo ve Vojtově kategorii 7, obdrželi diplom za úspěšné absolvování soutěže. Vojtovi tedy ještě jednou děkuji za účast a trvalý zájem o německý jazyk.

CO SE UDÁLO

JIHOČESKÝ ZVONEK - hudební soutěž

Dům dětí a mládeže České Budějovice
uděluje

DIPLOM
za

Jihočeský zvonek
okresní kolo
2026

I. kategorie solo
Tomáš Síkora
Církevní základní škola, Č. Budějovice

RNDr. Hana Horešková, CSc.
ředitelka

Mgr. Elvira Gadžijeva
předseda poroty

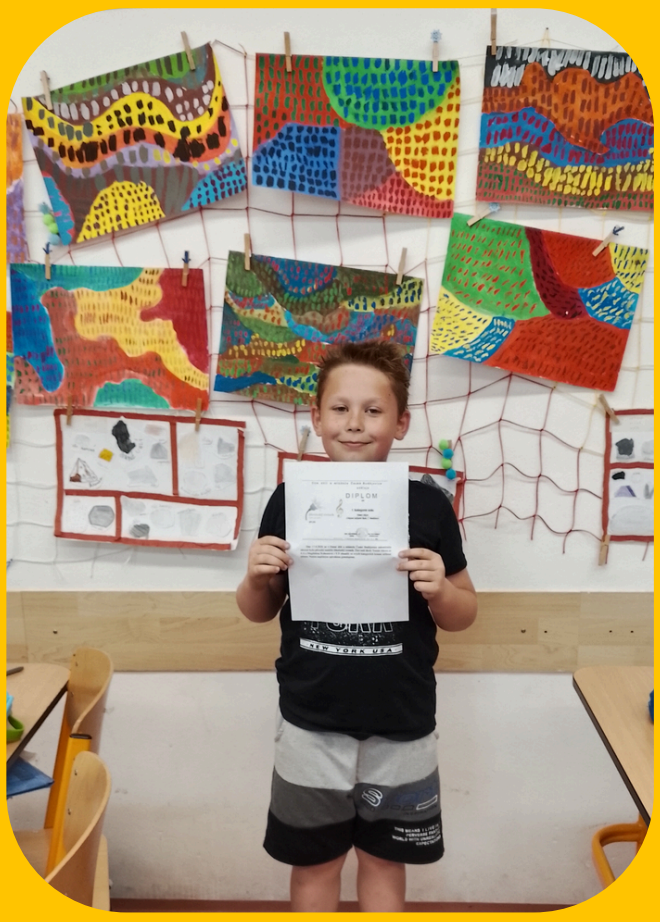
Soutěž je pořádána za finanční podpory Jihočeského kraje

Jihočeský kraj

V Českých Budějovicích dne 17. 4. 2026

Dne 17.4.2026 se v Domě dětí a mládeže České Budějovice uskutečnilo okresní kolo pěvecké soutěže Jihočeský zvonek. Žáci naší školy Tomáš Síkora ze 4.A a Magdaléna Kohoutová z 8.B obsadili ve svých kategoriích krásné stříbrné pásmo. Našim úspěšným zpěvákům gratulujeme.

CO SE UDÁLO
Návštěva knihovny edukační program

Naše redakce navštívila knihovnu Na Sadech, dětské oddělení v Českých Budějovicích, kde pro nás paní Mgr. Václava Medalová Hůdová připravila edukační program. Hlavní částí našeho programu byl interaktivní výklad knížky Liška jde na sever od Jeremyho Stronga. Byl to velmi dojemný příběh, který vypráví o staré lišce, která se vydává na svou poslední dobrodružnou cestu na sever. Opustí domov jen s malým modrým kufříkem a přidá se k podivné výpravě zvířat putujících na sever za polární září. Cestují v neobvyklém domě na kolech, který táhne smutná losice. Ve skupině je také vznešený medvěd, hašteřivý sýček, mladá lama a tukan se zobákem fungujícím jako kompas.

Během cesty zažívají různá dobrodružství, učí se spolu vycházet a čelí i těžkým situacím. Kniha kombinuje humor, fantazii a citlivá témata — hlavně přátelství, odvahu, loučení a hodnotu domova, hudby, knih nebo obyčejných radostí.

Tento poetický příběh nás společně vedl k zamyšlení, kterou věc bychom chtěli udělat, kdyby byla už naše poslední.... a tak jsme se při našich úvahách zabývali tématy jako je přátelství, stáří a vzpomínky. Toto velmi působivé ,,Učení příběhem" v nás zanechalo hlubohký dojem.

CO SE UDÁLO

Diecézní pouť v Třeboni

Karel Ochozka

V sobotu 25. dubna 2026 jsem byl na Diecézní pouti pro děti, která se konala v krásném městě Třeboň. Moc se mi tam líbilo, protože to byl den plný dobrodružství, nových věcí a radosti z víry.

Nejdřív jsme byli na slavnostní mši svaté. Potom nás rozdělili do malých skupinek podle kontinentů a šli jsme na různé úkoly. Poznávali jsme třeba záhadu prázdného hrobu, u kašny jsme si povídali o křtu a nakonec jsme měli společné agapé, což byla taková přátelská hostina.

Odpoledne jsme měli zábavné workshopy o misiích. „Cestovali“ jsme po různých částech světa a zjišťovali jsme, jak lidé prožívají víru jinde. Bylo to moc zajímavé.

Na konci dne bylo společné divadelní představení, které se mi taky hodně líbilo.

Celý den byl super a moc jsem si ho užil. Doporučuji všem dětem, aby tam příště jely taky, protože je to zábava a člověk tam pozná nové kamarády.

Velikonoce ve Vatikánu

Karel Ochozka

Velikonoce jsou ve Vatikánu jsou jedním z nejdůležitějších svátků celého roku. Vatikán je totiž místo, kde žije papež a kam jezdí hodně křesťanů z celého světa. O Velikonocích tam přijíždí spousta poutníků, aby byli u slavnostních mší.

Na náměstí svatého Petra se konají velké bohoslužby.

Velikonoční období začíná Květnou nedělí, kdy se na Svatopetrském náměstí koná slavná mše. Během Svatého týdne probíhají ve Vatikánu další důležité bohoslužby. Velmi známá je například křížová cesta u Kolosea v Římě, které se účastní papež. Na Bílou sobotu se koná slavnostní velikonoční vigilie v bazilice svatého Petra.

Nejdůležitější je Velikonoční neděle, kdy papež slouží mši a potom dává zvláštní požehnání. To se jmenuje Urbi et Orbi, což v překladu znamená „Městu a světu“. Lidé ho poslouchají přímo na náměstí nebo v televizi.

Ve Vatikánu je o Velikonocích slavnostní a klidná atmosféra. Lidé se modlí, zpívají a připomínají si, že Ježíš vstal z mrtvých. Pro věřící je to jeden z nejkrásnějších svátků v roce.

Velikonoce ve Vatikánu jsou zajímavé, protože spojují lidi z mnoha zemí. Je to svátek plný víry, radosti a naděje.

Velikonoce ve Španělsku

Emma Pánková

Velikonoce patří ve Španělsku k nejdůležitějším svátkům roku. Nejsou vnímány jen jako náboženská událost, ale také jako kulturní a společenský fenomén, který přitahuje tisíce turistů z celého světa. Španělé si během Svatého týdne (Semana Santa) připomínají poslední dny Ježíše Krista a zároveň udržují tradice, které se v jednotlivých regionech předávají po staletí.

Semana Santa – srdce španělských Velikonoc

Hlavní část oslav začíná Květnou nedělí a končí Velikonoční nedělí. Během tohoto týdne se ve městech konají velkolepé procesí, která jsou pro Španělsko typická. Každé procesí organizují tzv. cofradías – bratrstva, která existují často už od středověku.

V procesích se nosí bohatě zdobené sochy Ježíše Krista a Panny Marie, umístěné na těžkých nosítkách zvaných pasos. Tyto sochy bývají historické a mají velkou uměleckou hodnotu. Atmosféru doplňuje hudba, zvuk bubnů a trubek a často i ticho, které má vyvolat pocit úcty a zamyšlení.

Tradiční oděvy a symboly

Velmi výrazným prvkem jsou dlouhé špičaté kukly (capirotes), které nosí členové bratrstev. Tyto oděvy symbolizují pokání a anonymitu před Bohem. Pro turisty mohou působit neobvykle, ale ve Španělsku mají hluboký historický význam.

Dalším symbolem jsou květiny, svíčky a bohaté výzdoby ulic. Města se během Semana Santa mění v obrovská jeviště plná barev, vůní a hudby.

Regionální rozdíly

Velikonoce se slaví v celém Španělsku, ale každá oblast má své vlastní tradice.

Nejznámější a nejvelkolepější procesí v celé zemi je v Seville. Atmosféra je slavnostní, emotivní a velmi intenzivní. Naproti tomu v Malaze jsou procesí hlučnější a živější, často doprovázená vojenskými kapelami. Jinak vypadají Velikonoce v oblasti Kastílie - zdejší oslavy jsou velmi tiché, vážné a zaměřené na duchovní rozměr. V Katalánsku se kromě procesí konají i lidové slavnosti a rodinné tradice, například předávání čokoládových figurek zvaných monas.

Velikonoční jídla

Španělé mají během Velikonoc také své typické pokrmy. Patří mezi ně torrijas, sladký dezert podobný našemu „chlebovému nákypu“ nebo francouzskému toastu, smažený a obalený v cukru a skořici. Hodně se vaří potaje de vigilia, postní polévka z cizrny, špenátu a tresky. Potkat můžeme i buñuelos malé smažené kuličky z těsta, často plněné krémem.

Jídlo má během svátků velký význam, protože spojuje rodiny a připomíná tradice předků.

Velikonoční neděle

Po týdnu plném procesí a duchovních událostí přichází Velikonoční neděle, která symbolizuje radost a nový začátek. Lidé se scházejí s rodinou, slaví a užívají si volno. V některých regionech se konají i lidové slavnosti, koncerty nebo ohňostroje.

Velikonoce ve Francii

Lucie Bigasová

Ve Francii jsou Velikonoce (Pâques) významným křesťanským svátkem spojeným s rodinnými setkáními, tradičními pokrmy a unikátními zvyky, jako jsou „létající zvony“ a hon na velikonoční vajíčka. Francouzsky se Velikonoce řeknou „Pâques“ a slaví se stejně jako u nás na jaře. Důležitým dnem je neděle, kdy se rodiny scházejí u slavnostního oběda. Typickým pokrmem bývá pečené jehněčí maso, které symbolizuje nový život.

Jednou z nejzajímavějších francouzských tradic je příběh o zvonech. Podle legendy na Velký pátek všechny kostelní zvony „odlétají“ do Říma a znovu se rozezní až na Velikonoční neděli. Když se vracejí, přinášejí s sebou sladkosti a čokoládu pro děti, které rozhazují do zahrad a domů. Proto ve Francii nenosí vajíčka zajíček, ale právě zvony!

Děti se na Velikonoční neděli těší na hledání čokoládových vajíček a figurek na zahradách nebo v parcích. Tato hra je velmi oblíbená a podobá se našemu hledání velikonočních dobrot.

Ve městě Bessières se každoročně připravuje obrovská velikonoční omeleta z tisíců vajec. Tato tradice přitahuje mnoho návštěvníků. Tento zvyk pochází údajně od Napoleona, který kdysi nařídil, aby se pro jeho vojáky připravila gigantická omeleta.

Velikonoce ve Francii jsou tedy kombinací křesťanských tradic, rodinné pohody a sladkých dobrot. I když se některé zvyky liší od těch našich, jejich hlavním poselstvím je stejně jako u nás radost, jaro a nový začátek.

Velikonoce v Americe

Viktorie Bigasová

Velikonoce v USA patří mezi oblíbené jarní svátky, které spojují rodinné tradice, zábavu pro děti i náboženský význam.

Američané slaví Velikonoce (anglicky „Easter“) podobně jako v Evropě – připomínají si zmrtvýchvstání Ježíše Krista a navštěvují kostely. Pro mnoho rodin je ale stejně důležitá i zábavná část svátků, zejména pro děti.

Nejznámějším symbolem je velikonoční zajíček – Easter Bunny. Podle tradice přináší dětem košíky plné sladkostí, čokolády a barevných vajíček. Děti ráno hledají tyto dobroty doma nebo na zahradě.

Velmi populární je také hra zvaná „Easter egg hunt“, tedy hledání vajíček. Rodiče nebo organizátoři schovají plastová nebo čokoládová vajíčka a děti je pak s nadšením hledají. Tato tradice se často koná i ve školách, parcích nebo na veřejných akcích.

Jednou z nejznámějších velikonočních událostí v USA je White House Easter Egg Roll, která se koná ve městě Washington, D.C.. Děti zde kutálejí vajíčka po trávníku před Bílým domem a účastní se různých her a soutěží.

Typickým velikonočním jídlem bývá pečená šunka, brambory a jarní zelenina.

Velikonoce v Americe jsou tedy veselým svátkem plným barev, her a sladkostí.

Velikonoce v Izraeli

Vít Gajdoš

Velikonoce v Izraeli mají zvláštní význam, protože právě zde se odehrávají události, které jsou s Velikonocemi spojeny v křesťanské tradici. Oslavy jsou proto velmi silně spojené s náboženstvím a historií.

Pro křesťany je nejdůležitějším místem město Jeruzalém, kde se nachází mnoho posvátných míst. Právě zde lidé připomínají poslední dny života Ježíše Krista, jeho ukřižování i zmrtvýchvstání.

Velikonoční období začíná poutěmi a bohoslužbami. Velmi známá je cesta, kterou podle tradice Ježíš nesl kříž – nazývá se Via Dolorosa (Cesta bolesti). Věřící ji často procházejí a zastavují se u jednotlivých zastavení, která připomínají Ježíšovo utrpení.

Jedním z nejdůležitějších míst je chrám Chrám Božího hrobu, kde se podle tradice nachází místo Ježíšova ukřižování i zmrtvýchvstání. Během Velikonoc sem přichází tisíce poutníků z celého světa.

Na rozdíl od jiných zemí nejsou v Izraeli typické čokoládové vajíčka ani velikonoční zajíček. Oslavy jsou spíše vážné, duchovní a zaměřené na víru a tradici.

Velikonoce v Izraeli jsou tedy především časem hlubokého zamyšlení, modliteb a poutí. Pro mnoho lidí z celého světa je to jedinečná příležitost navštívit místa, kde se křesťanství zrodilo.

Velikonoce v Německu

Adam Šíma

Velikonoce v Německu patří mezi velmi oblíbené jarní svátky a slaví se podobně jako v České republice, ale mají i své vlastní zajímavé tradice.

V němčině se Velikonoce řeknou „Ostern“. Stejně jako u nás jsou důležitými dny Velký pátek, Velikonoční neděle a Velikonoční pondělí. Lidé chodí do kostela a tráví čas s rodinou.

Jedním z nejznámějších symbolů je velikonoční zajíček – Osterhase. Podle tradice schovává dětem po zahradě barevná vajíčka a sladkosti. Děti je pak s nadšením hledají při „Osternest suchen“ (hledání velikonočních hnízd).

Velmi oblíbenou tradicí je také zdobení stromů a keřů barevnými vajíčky, kterým se říká „Osterbaum“. Tyto barevné dekorace symbolizují jaro a nový život a můžeme je vidět v zahradách i ve městech.

V některých oblastech Německa se pořádají i velikonoční ohně – „Osterfeuer“, které mají symbolicky odehnat zimu a přivítat jaro. Lidé se u nich setkávají a tráví společný večer.

Typickým velikonočním jídlem jsou pečené dobroty, například beránek nebo sladké pečivo. Nechybí ani čokoládová vajíčka a sladkosti pro děti.

Velikonoce v Německu jsou tedy svátkem plným rodinné pohody, tradic a jarní radosti, který má mnoho společného s českými zvyky, ale i své vlastní zajímavosti.

Velikonoce na Velikonočních ostrovech

František Pošta

Osamocený ostrov, který utvářely jen živly, sopky, mořský příboj, slunce a déšť dostal jméno Velikonoční ještě dávno před tím, než tam lidé přijali křesťanství. Oslavy těchto svátků jsou kombinací křesťanství a starých domorodých zvyků rapanujců. Slaví se tancem, karnevalem a bujarými oslavami Tanga Rapau, ptačího muže. Ostrov i jeho obyvatelé se ozdobí květinami a po celé Velikonoce se ve dne i v noci zpívá a hraje na kytary a ukulele.

Nejdřív vše probíhá jako v Evropě, jen snímání z kříže a uctívání je typicky jihoamerické. Ministranti obřadně vyjmou z korpusu hřeby, sundají Ježíšovo tělo, ruce, které mají v ramenou ohýbací klouby, stáhnou k Ježíšovu tělu tak, aby mohli korpus uložit na improvizované lůžko a ležícího Krista uctívají všichni účastníci bohoslužby nejen pokleknutím, ale i políbením. Obřad se protahuje, jak to jde. Přitom se pořád zpívá a hraje na strunné nástroje.

V některých vesnicích staví velikonoční loďky, na které posadí figurínu Ježíše a pouští je při odlivu na moře, což má napodobovat Kristovo nanebevstoupení. Zdobí se také sopečné jeskyně, aby vypadaly jako chrámy a tam jsou svorně vedle sebe Kristus a Tanga Tamanu, ptačí muž. Někde se udržuje starý zvyk, kdy bojovníci museli doplavat k největšímu ostrovu a najít tam vejce ptáka Manu Tara. Ten, kdo se první vrátil s vejcem zpátky, stal se Tanga Tamanu - ptačím mužem roku, tedy králem.

Pořádají se také soutěže v jízdě z travnatých kopců na kmenech banánovníků, které jsou dost nebezpečné. Kmeny jsou totiž velice hladké a tráva kluzká, a tak jde někdy až o život. Běhá se také kolem sopky Rano Raraku s třiceti až padesáti kilogramy banánů na zádech. Velikonoce se slaví jen na Velký pátek, Velikonoční pondělí je normálním pracovním dnem.

Velikonoce v Mexiku

Christian Schwammenhöfer

V Mexiku žije hodně křesťanů, a proto se tu Velikonoce slaví podobně jako v jiných křesťanských zemích. V jejich řeči se Velikonoce nazývají Semana Santa což v překladu doslova znamená Svatý týden.
Od Květné neděle až do Velikonoční neděle se konají velké náboženské průvody, při kterých lidé připomínají poslední dny života Ježíše Krista.
V mnoha městech se pořádají působivá divadelní představení ukřižování Ježíše. Jedno z nejznámějších se koná v části Iztapalapa, kde se této tradice každoročně účastní tisíce lidí. Herci v kostýmech předvádějí biblické příběhy přímo v ulicích.
Na některých místech se pálí figuríny Jidáše (symbol zrady).
Zajímavou tradicí je rozbíjení barevných vajíček zvaných „cascarones“. Jsou to vyfouknutá vejce naplněná konfetami. Když se někomu rozbijí o hlavu, má to přinést štěstí.
Mezi tradiční Velikonoční mexická jídla patří např. Capirotada – postní sladký chlebový nákyp symbolizující Kristovo tělo nebo Romeritos – rozmarýn s bramborami v čokoládové chilli omáčce.
Na rozdíl od některých jiných zemí nejsou v Mexiku hlavním symbolem čokoládová vajíčka nebo zajíček. Důležitější jsou náboženské tradice, průvody a společné prožívání svátků.
Velikonoce v Mexiku jsou tedy kombinací víry, tradic a rodinné pohody. Jsou hlučné, živé a plné emocí – a právě tím jsou jedinečné.

Zvířecí okénko

Daněk

Viktorie Bigasová

Daněk (česky nejčastěji daněk skvrnitý) je středně velký sudokopytník, který patří do čeledi jelenovitých. Pochází původně z oblasti Středomoří, ale dnes ho můžeme potkat i v našich lesích, parcích nebo oborách.
Má štíhlé tělo, dlouhé nohy a krátký ocas. Typickým znakem je jeho srst – v létě je rezavohnědá s bílými skvrnami, které mu pomáhají splývat s okolím. V zimě srst tmavne a skvrny mohou být méně viditelné. Samec (daněk) má výrazné, lopatovité parohy, které každý rok shazuje a znovu dorůstají. Samice (daněla) parohy nemá.

Daněk je býložravec. Živí se trávou, listím, žaludy, kaštany a různými bylinami. Nejčastěji je aktivní ráno a večer, přes den odpočívá na klidných místech.
Tito živočichové žijí většinou ve skupinách, kterým se říká stáda. Na podzim probíhá období rozmnožování, nazývané říje. Samci se tehdy ozývají hlubokými zvuky a soupeří o samice. Na jaře se rodí mláďata, která mají výrazné bílé skvrny.
Daněk je plaché, ale zároveň velmi elegantní zvíře, které patří mezi oblíbené druhy naší přírody. Jeho pozorování v lese je pro mnoho lidí krásným zážitkem.

Rozhovor

Ing., Mgr. Šárka Kubínová

Lucie Bigasová

Věděli jste, že paní učitelky z naší školy Ing., Mgr. Šárka Kubínová a Mgr. Lenka Macků byly na studijním pobytu na Kanárských ostrovech?
O tom, jakou školu navštívily, jak vypadala a jak si pobyt užily se dočtete v následujících řádcích.

Jakou školu jste navštívila a jak vypadala?
Navštívila jsem základní školu CEIP Giner de los Rios a střední školu IES Pérez Galdos.
Obě školy měly několikapatrové budovy, veselé chodby s pomalovanými dveřmi a jednoduše zařízené učebny.

Učily se děti z učebnic nebo jinou formou?
Děti se učily z učebnic, z videí a prezentací na interaktivní tabuli, ale také povídáním si o tématu hodiny.

V kolik hodin začínalo vyučování a jak bylo dlouhé?
Vyučování začínalo v 8h a končilo v 14h. Vyučovací hodiny trvaly 55min a navazovaly plynule na sebe. Po skončení jedné hodiny přišel učitel na další vyučovací hodinu a dal žákům možnost oddychu a přestávky. Nachystal si věci, přípravu na interaktivní tabuli, s dětmi popovídal a začal učit dle svého uvážení, když se žáci ztišili. Na začátek hodiny nezvonilo, zvonilo na konec hodiny. V rozvrhu byla jen jedna pevně daná přestávka od 10.45h do 11.45h, kdy děti chodily ven, nasvačit se na školní hřiště a proběhnout se.

Jak se tam žáci chovali?
Nikde jsem neviděla křik a hádku. Žáci byli mírnější a klidnější než u nás.

Jak místní lidé oslavují Velikonoce?
Velikonoce slaví podobně jako ve zbytku Španělska. Největší důraz je na tzv. Semana Santa (Svatý týden), tedy období od Květné neděle do Velikonoční neděle.

Co Vás nejvíce zaujalo nebo co tam bylo zajímavého?
Líbila se mi místní příroda a klidnější způsob života, ve kterém nikdo nespěchal.

Rozhovor

Mgr. Lenka Macků

Karel Ochozka

Jak dlouho trvala cesta a čím jste cestovali?
Cesta do Las Palmas trvala pět hodin letadlem.
Co vás v té zemi nejvíc překvapilo?
Nejvíc mě překvapili lidé, působí uvolněně a přátelsky.
Čím se lišila místní škola od naší školy?
Obě školy měly několik venkovních hřišť. A měly mříže v oknech.
Jaké předměty tam děti mají?
Na prvním stupni ZŠ jsem viděla stejné předměty jako u nás. Starší děti mají kromě našich tradičních předmětů navíc divadlo nebo předmět kde vytvářejí rádio nahrávky. V tělocviku mají i tanec.
Mají tam děti také domácí úkoly?
Mají.

Jaké jsou děti v té zemi? Co mají rády? Jsou podobné nám? Hrají si stejné hry jako my?
Hodně mě bavila hodina tělocviku se čtvrťáky. Skákali jsme přes švihadlo, hráli jsme na ovce a vlky. Když dětem udělala radost výhra v soutěži, asi pět minut skandovaly „six-seven“. Takže bych řekla, že jsou nám dost podobné.
V průběhu vyučování mi ale připadaly ukázněnější než naše děti.
Co tam děti jedí ve škole?
Děti jedí spíš doma nebo mají balíček z domova.
Ochutnali jste nějaké zajímavé jídlo?
Díky našim průvodcům jsme ochutnaly hodně tradičních jídel. Pamatuji si hmotu z kukuřičné mouky, která se dá připravit slaná jako pomazánka a sladká jako dezert. Mně chutnala na oba způsoby. Taky mi chutnaly malé brambůrky ve slupce a k tomu různé druhy omáček.

Jak tam učitelé učí? Dělají něco jinak než u nás? Používají ve výuce nějaké zajímavé pomůcky nebo technologie?
Z toho, co jsem viděla, mi připadá, že vyučují dost podobně jako u nás. Ale třeba pro divadlo mají učebnu jako divadelní sál a pro předmět rádio něco jako nahrávací studio. Ve většině tříd mají interaktivní tabule jako my.

Jaký byl váš nejhezčí zážitek?
Mohla jsem skákat ve vlnách, dát si zmrzlinu, a přitom byl únor.
Přivezli jste něco zajímavého, co nám můžete ukázat?
Asi jen fotky.
Co bychom si mohli z té školy vzít jako inspiraci i pro nás? Co by se vám líbilo zavést u nás ve třídě?
Připadalo mi, že škola nebyla nijak zvlášť bohatá, přesto byly třídy útulné a chodby vkusně vyzdobené. Myslím, že tohle jde i nám.

Logické okénko

Logické úlohy

František Pošta

Čtyři děti —Adam, Barbora, Daniel a Tereza —jely na školní výlet.

Každé dítě: jelo jiným dopravním prostředkem (vlak, autobus, kolo, loď), mělo jinou svačinu (sušenky, jablko, sendvič, banán).

Zjisti, kdo čím jel a co měl ke svačině?

Nápovědy:
Dítě, které jelo lodí, mělo banán.
Adam nejel vlakem ani autobusem.
Barbora měla sušenky.
Daniel jel autobusem.
Tereza neměla banán ani sendvič.
Ten, kdo jel na kole, měl jablko.
Adam neměl jablko.
Barbora nejela lodí.
Otázky:
Kdo jel kterým dopravním prostředkem?
Jakou měl každý svačinu?

Řešení

Krok 1
Daniel jel autobusem.
Krok 2
Adam nejel vlakem ani autobusem → mohl jet jen na kole nebo lodí.
Krok 3
Kdo jel na kole, měl jablko.
Adam neměl jablko → Adam nejel na kole.
Proto Adam jel lodí.
Krok 4
Kdo jel lodí, měl banán.
→ Adam měl banán.
Krok 5
Tereza neměla banán ani sendvič.
Barbora měla sušenky.
Zbývá tedy:
Tereza → jablko
Daniel → sendvič
Krok 6
Kdo jel na kole, měl jablko.
Tereza má jablko → jela na kole.
Krok 7
Zbývající doprava:
Daniel → autobus
Adam → loď
Tereza → kolo
Barbora → vlak
Výsledek
Dítě Doprava Svačina
Adam loď banán
Barbora vlak sušenky
Daniel autobus sendvič
Tereza kolo jablko

Nápady na velikonoční tvoření

Hudební okénko

Zazpívej si s námi

Pomlázka

Zpěvohrátky s Páfou a Boženkou

C F G C

Na ja - ře když všech - no kve - te, taťka po - mláz - ku si ple - te.

5 C F G C

Na špič - ku dá maš - lič - ku, při - tom zpí - vá pís - nič - ku.

9 F C G C

Ho - dy, ho - dy, do - pro - vo - dy, dej - te vej - ce ma - lo - va - ný.

13 F C G C

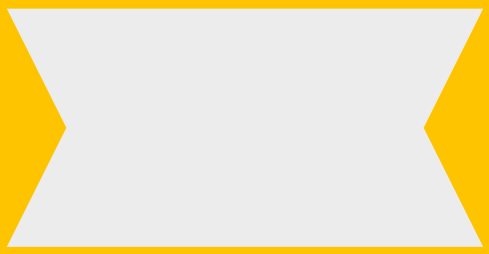
jsou tu pře - ce po ro - ce, na - še Ve - li - ko - no - ce.

Výtvarné okénko

Omalovánka

ŽÁKOVINY ŠKOLNÍ ČASOPIS
CÍRKEVNÍ ZÁKLADNÍ ŠKOLA
ČESKÉ BUDĚJOVICE